

متن پرسش

باعرض سلام در روایتی خواندم که کسی که برای کسب روزی خود و خانواده اش مسافرت کند روز قیامت در سایه عرش خداست بنده جوانی هستم که تازه ازدواج کردم و مهندس هستم بخاطر اینکه در اجتماع نمی توانستم حلال و بی غل و غش کار کنم و یا مجبور بودم که وقت بیشتری را به کار اختصاص دهم و به مطالعات نمی رسیدم کاری دولتی را انتخاب کردم که بیش از صد کیلومتر با محل زندگی ام فاصله دارد و هرروز این مسیر را در طول سه ساعت رفت و آمد دارم (البته این مدت را به گوش دادن سخنرانی می گذارم و توجهی به مسیر ندارم) علاوه بر این مسایل همسرم واقعا توان زندگی در آن شهر را ندارد و بنده نمی توانم که مکان زندگی ام را تغییر دهم نیت اینهمه تلاش و خستگی من در همه حال رضای خدا بوده اما گاهی افکاری که به ذهن من خطور می کند که اینها خستگی کمال ساز نیست و سختی کمال سوزند و تو باید زندگی ات را به محل کارت ببری هرچند که همسرت راضی نباشد و مدام این فکر اذیتم می کند که تو هیچ اجری در نزد خدا نداری لطفا مرا راهنمایی کنید و این سوال مرا در سایتتان قرار ندهید باتشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: (برای خودش) اگر با این کار فضای بندگی برای خودتان و همسرتان فراهم می شود امید داشته باشید که ان شاء الله مورد رضایت خدا است، در ضمن از خدا بخواهید که هرطور مصلحت می داند فاصله ی بین کار و محل زندگی تان را کوتاه کند. موفق باشید